

7169 Iste Beh. af Indst. fra Udv. ang. Gjemmems. af Lov af 6te Juli 1867.

7170

Selve Betænkningen er Krigsministeriets Handlemaade gjort til Genstand for en nøie Undersøgelse og Drøftelse, og der er udtalt forskjellige Domme om denne Regeringens Særd. Jeg skal i det Hele taget fatte mig temmelig kort i mine Udtalelser. Errede Medlemmer ville kunne forstaae Grunden dertil, idet jeg jo, som jeg før tillod mig at udtale, ikke virkelig har bragt Lovens Bestemmelser til Udførelse. Den første Anke, som jeg har truffet i Udvalgets Betænkning, er rettet mod Regeringens Benyttelse af den Bemyndigelse, som Loven af 6te Juli 1867 indeholder til for Statens Regning at foretage Expropriation til Veie og Gader. Udvalget har da i sin Betænkning udtalt som sin Mening, at Regeringen har overskredet den Bemyndigelse, som den ifølge Loven har, og derved muligens paaført Statskassen forøgede Udgifter. Jeg kan ingenlunde dele denne Anskuelse; jeg antager, at Regeringen er saa langt fra at have overskredet den givne Bemyndigelse, at den end ikke har benyttet den i det Omfang, hvori den var berettiget dertil, og jeg skal tillade mig at henvise til Bestemmelser i Loven om Regeringens Bemyndigelse til at expropriere Arealer udenfor de Grunde, som behøves til Beplantning, for at tilvejebringe en regelmæssig Bebyggelse. Denne Bemyndigelse har Regeringen ikke benyttet i nogen Udstrækning, naagtet den kunde gjøre det, og naaget der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt det ikke havde været rigtig at gjøre det ligeoverfor Kjøbenhavns Commune, for at overlevere det afstaaede Terrain i en saa fuldstændig og velordnet Tilstand som muligt; men Regeringen har stølet paa, at dette vilde kunne ske senere, alt som den private Foretagelsesaand fastede sig over Bebyggelsen af Terrainet, og man har saaledes ikke villet bebyrde Staten med den Forhøielse af Expropriationsudgifter, som maatte være en Følge af, at denne Tilstand strax bragtes tilveie. Jeg anfører dette som Bevis for, at Regeringen virkelig ikke har gjort sig skyldig i det, som Udvalget formener, nemlig en Overskridelse

af den samme ved Loven givne Bemyndigelse. — Den næste Anke, som Udvalget fremsætter mod Krigsministeriet, angaaer Maaden, hvorpaa dette har udført Expropriationen til de nye Veie og Gader. Udvalget mener, at Krigsministeriet ikke omhyggeligt har sørget for Overholdelsen af de i Loven foreskrevne Former, og det søger sin Berettigelse til denne Udtalelse i den Omstændighed, at der til den af 4 Medlemmer bestaaende Commission var tilførvordnet et 5te Medlem. Det er nu egentlig ikke Tilfældet, at der har været tilførvordnet et saadant 5te Medlem. Regeringen har sørget for at opfylde den Forpligtelse, som var paalagt den netop ved Afslutningsloven af 6te Juli 1867, hvis § 5 foreskriver, at der ved Bestemmelsen af Erstatningen skal forholdsvis efter § 27 i Bygningsloven af 17de Marts 1856. Denne Paragraph lyder saaledes: „De Private tilhørende Grunde og Bygninger i Kjøbenhavn og dens Forstæder, der ere til Hinder for en bedre Ordning af Stadens Gader og de udenbys Veie, skulle, naar Communalbestyrelsen derpaa gjør Forordning, afstaaes mod Erstatning efter de for Afstaaelse af Eiendom til det Offentlige gjældende almindelige Regler“, og § 10 i Loven af 14de December 1857 siger: „Eit at bestemme, hvilken Erstatning der skal ydes de private Grundeiere i det i denne Lovs § 1 omhandlede Tilfælde“ — nemlig Udlæg til Gader og Veie her i Staden — „og til at foretage Vurdering af de Grunde og Bygninger, som Communalbestyrelsen i Medfør af Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 27 maatte fordre afstaaede“ osv. Men naar nu Ministeren er henviist til disse Paragrapher, spørger han naturligt: Hvilke ere de almindelige Regler for Expropriation? Og saa er han naturligt henviist til Forordningen af 5te Marts 1845 angaaende de Regler, som blive at tagttage med Henhyn til Grundafstaaelser m. m. i Anledning af Sernbanens Anlæg i Danmark. Naar nu errede Medlemmer ville eftersee denne Forordnings § 10